

M e m o r i a t .

Mi az Erdőmérnöki Főiskola oktatói és hallgatói köteleességünknek tartjuk, hogy mielőtt utrakelünk Kanadába írásban is lerögzítsük elveinket és azokat a körülményeket, amelyek arra indítottak bennünket, hogy a történelem előtt is felelősségteljes lépésre szántuk el magunkat.

11. évi szabadság után, mint a tiszta vízű forrás baggyant ki belőlünk a szabadság utáni vágy. Levette a korlátokat úgy éreztük, hogy vagy meghalunk vagy szabadságra élünk. Egyikünk sem tudott volna beletnyugodni, hogy visszatérjen a múlt és a hazugságra kényszerítve nyomjuk el magunkban az igaz magyar érzéseket és nemzetünk lassu kiirtását fogcsikorgatva segítsük elő. 1956. november 3-án azonban megindult a lelketlen szovjet hadigépezet és ha ellenállunk, kis városunkban a céltalan halál morzsolt volna fel minden, nagy-szerű ifjúságunkat.

Igy tehát sem volt más választásunk, mint szabad földre menni, ahol hazátlanul, de nyíltan vallhatjuk meg, hogy magyarok vagyunk és ezek is maradtunk.

A szervezetlen menekülőket a magyarok Istene egy táborba vezérelte és látva az ifjúság lelkihangulatát, úgy döntöttünk, hogy megszer-vezzük őket és a lehetőségekhez képest tovább tanítjuk, hogy egy-ségesen vezethessék magukat szabad Magyar hazánkba.

Az osztrák közoktatásiügyi miniszter lehetővé tette, hogy itt a Wolfgang tó partján megindíthatjuk magyar iskolánkat és helyet adott 300 magyar diáknak és 40 oktatónak családjukkal együtt. Hála ezért az osztrák népnek és jótékony vezetőinek. A hely azonban nem volt alkalmas felsőfokú, magas oktatásra. Gondolkodnunk kel-lett, hogy helyzetünkön változtassunk. A Magyarországról kikemeli-ők számának állandó szaporodása és ezzel Ausztria növekvő gazdasági megterhelése mindjobban nehezítette helyzetünket. De kifejezte a bécsi egyetem és az erdőmérnöki főiskola is azon nézetét, hogy nem látnak szívesen itt Ausztriában egy magyar egyetem működését, to-vábbá azt, hogy a diploma elismerése sem történhetne meg. Ezek a tények arra késztettek bennünket, hogy új otthont keressünk, ahol eredeti tervünk szerint továbbra is egységesen maradhatunk és magyarul oktathatunk.

Levelezésünk bizonyítja, hogy Európában sehol sem találtunk olyan megoldást, ahol terveinket megvalósítsuk. Csak arra lett volna le-hetőség, hogy az európai Erdőmérnöki Főiskolákon csoportosan osszuk el hallgatóinkat, átmenetileg ösztöndíj nélkül. Az ösztöndíj meg-szerzésére és a hely biztosítására 20 államhoz küldöttünk felhívást november 22-én, de arra a mai napig sem kaptunk megfelelő választ. A tárgyalások során Kanada konzulátusaival is sikerült kaposo-latot szereznünk. A konzul ur első titkára P. Hocks lelkesen hall-gatta meg kérésünket és azonnal intézkedett. 1956. december 3-án megjelent körünkben G. Pickeringill canadai bevándorlási miniszter és megtette ajánlatát. Az ajánlat szerint Vancouver környékén rendelkezésünkre bocsátanak egy megfelelő telepet, ahol először nyelvtanulással kezdve egységesen, magyar előadásokkal módot nyújt a tanításhoz. Bejelentette továbbá, hogy hajlandó a Britisch Columbiali egyetemhez hozzácsatolni és elismerik az általunk adott diplomát. Lehetővé tessék továbbá, hogy amennyiben haza akarnak járni, úgy hazajöhetnek. A döntést a legrövidebb időn belül kérte. A kar az ifjúsággal egységesen döntött, az ajánlatot elfogadtuk és megállapítottuk, hogy célkitűzéseink megvalósítását itt érhetjük el a legjobban az eddigi ajánlatok közül.

Mindazokat azért irtuk le, hogy ismertessük tetteinket a jövődő bíránk előtt, akik előtt tiszta, magyar szívet állunk és valljuk, hogy jót akartunk, hogy lelkiünket a magyar haza szeretete hovi-tette és az ifjúság nemzeti érzésének ápolására vezette. Mi ok-tatók kijelentjük, hogy minden személyi érdekünk félretevéssével kívántuk szolgálni magyarságunk ügyét és inkább a hontalanság keserű kenyerét választottuk.

Valamennyien kijelentjük, hogy magyar szívünk minden dob-
násával közelebb akarunk kerülni a hazamenetelhez, de erre csak
akkor kerülhet sor, ha a követelésünket, melyet a szabadság
zárlójára töltsünk és amelyért 70.000 magyar pusztult el a
szarnok orosz páncélosok tüzétől, maradéktalanul teljesítik.
Ha ez meg lesz nem fog bennünket semmi anyagi érdek a kül-
országban tartani és hazamenetelünket semmi más feltételhez
nem fogjuk kötni. Építeni akarjuk szegény hazánkat fizikailag
is, de szellemileg is a szabad demokrácia jegyében. Kijelentjük
hogy Egyetemünk otthon maradt oktatóival és hallgatóival
egynek érezzük magunkat és szívünkben csak szeretet lakozik
mindenki iránt, aki a magyar nemzet érdekében bármilyen áldo-
zatot hoz.

Eltökélt szándékunk, hogy egyetemben maradunk és megőrizzük
magyarágunkat.

Est a nyilatkozatot egy példányban hasajuttatjuk Sopronba,
egy példányban a salzburgi oklevéltárban helyezzük el, egy
példányban pedig a Britisch Consul. Egyetem Rektoriátusának
irattárában őrizsük meg.

Strobl-Wolfgang, 1956. december 6.